

Sygn. akt II KO 37/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia **L. F.**,  
na postanowienie Asesora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 25 grudnia 2020 r.,  
sygn. akt PR 1 Ds. (...),  
o odmowie wszczęcia śledztwa,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 maja 2021 r.,  
wystąpienia Sądu Rejonowego w W.  
o przekazanie sprawy IV Kp (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu  
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2020 r. Asesor Prokuratury Rejonowej w W. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego w dniu 30 kwietnia 2020 r. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego w osobie sędziego Sądu Rejonowego w W. poprzez poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne w postanowieniu w sprawie o sygn. akt II Kp (...), czym miano działać na szkodę interesu prywatnego L. F., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez L. F..

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2021 r., w sprawie II Kp (...), Sąd Rejonowy w W. na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swoją decyzję Sąd wskazał, że przesłanką skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. jest potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że sprawa mogłaby zostać rozpoznana w sposób nieobiektywny. Mając na uwadze, że badana sprawa dotyczy sędziego orzekającego w tym Sądzie zasadne jest aby w celu uniknięcia zarzutów braku obiektywizmu i bezstronności sprawa została rozpoznana przez inny sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. jest zasadny. Przewidziana w art. 37 k.p.k. instytucja przekazania sprawy innemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości ma charakter wyjątkowy. Mając na uwadze, że przepisy o właściwości miejscowej i rzeczowej mają charakter gwarancyjny, powinna być ona interpretowana ściśle. Wskazana we wniosku Sądu Rejonowego w W. okoliczność, że sprawa dotyczy zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez sędziego tego Sądu przemawia za potrzebą odstępstwa od wymienionych przepisów na podstawie art. 37 k.p.k.

Podkreślić należy, że decyzja o przekazaniu sprawy innemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości nie wymaga, aby takie okoliczności, jak bezstronność rzeczywiście wystąpiły. Przekazanie sprawy innemu sądowi nie stanowi wyrazu potwierdzenia przez Sąd Najwyższy rzeczywistego braku zdolności Sędziów Sądu Rejonowego w W. do bezstronnego rozpoznania sprawy. Wystarczy, że wymienione okoliczności mogą wywoływać wątpliwości dotyczące bezstronności. Dlatego w sytuacji, w której zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa dotyczy sędziego orzekającego w Sądzie Rejonowym w W., który utrzymuje z innymi sędziami kontakty służbowe i towarzyskie, dobro wymiaru sprawiedliwości nakazuje przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2019 r., V Ko 53/19, Lex nr 2690847; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2020 r., IV KO 117/20, Lex nr 3075152).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

